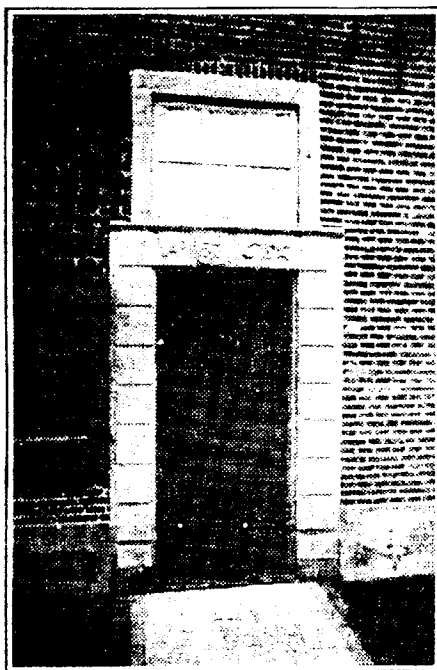

De Ole Sloeze.

Men schijnt ons
De tezenwaer toe bouwing De Ole Sloeze, schilderachtig gelegen aan de Schipbeek ten Zuden van het vreesse Diepenheim, doet ons bij eersten aanblik niet aan een lang verouwen denken en toch is deze naam verbonden aan een op dezelfde plaats bestaan hebbende eeuwenoudt schippenstelsel. Bezoeken we nu ook den ingang tot het woongedeelte der boerderij, dan treft ons de omlijsting van de deur, waarboven een steen met het jaartal 1695 en een soort

De ingang tot het woongedeelte van de boerderij De Ole Sloeze.

wapenschild met een scheepje en de letters G. J. benevens een of ander huismerk.

De naam vertelt ons, dat daar vroeger een sluis is geweest, welke ouder was dan de sluis,

De Ole Sloeze.

waar de Schipbeek ontspringt, treddrokken en hout opkoochen, om dit in vloten over de Schipbeek naar Deventer te vervoeren. Deze houthandel bracht zulke mooie winsten op, dat — zooals de steen aangeeft — in 1695 een hink steenen gebouw De Oude Sluis kon worden gebouwd. Hiertbij bleef het evenwel niet. Er werd zooveel geld mee verdiend, dat de weduwe van een der nakomelingen dier proefs (nu van der Sluys genaemt) in 1795 het lager aan de Schipbeek gelegen kasteel Westerflar kon aankopen.

Maar niet enkel waren het houtvloten, die de Schipbeek afdreven; deze werd ook met kleine schuiten bevaaren. Deze scheepjes schijnt men „potten“ genoemd te hebben. Vandaar misschien de naam „Pottengoor“ van de streek naasj de Oude Sluis. Met deze potten werd bevalve hout, o.a. houtskool, potaarde, seponnie waren, wijn, bier, visch, enz. vervoerd. Het kon op dat beekje soms zelfs heel druk zijn. Rondom Diepenheim woonden wel een paar duizend schippers. Zij hoogen waterstand was het voor de schippers nog wel te doen, maar bij lagen waterstand was het vervoer met hun schuitjes inderst moeilijk. Dan gingen zij er toe over dammen van sand en zoden in de bedding van de beek op te werpen, opdat het water daarboven zou stijgen. Had dit een voldoende hoogte bereikt, dan werden de dammen snel doorgestosen en met het dan vrikommende water dreeven de scheepjes verder, totdat zij weer naar den

de zandweg daar heet nog altijd Demter Diek

Geen wonder dus, dat op die oude sluis nie alleen een land-, maar ook een watertol werd zetgesteld door de autoriteiten, die daarover te beslissen hadden. Omstreeks 1800 werden o.a. de volgende rechten geheven: van een stam hout 20 cent, een Schipbeekerschip 10 cent, een Engelse schuit (zomp) schietens 20 cent, een beslagen wagen op twee sporen rijdende 30 cent, een ordinar beslagen wagen 10 cent, een outbeslagen wagen 5 cent, een beslagen kar 5 cent, een onbeslagen kar 2½ cent, een chaus of forger met 2 paarden 10 cent, een los paard 2½ cent, een maas met 1 paard 5 cent, een hoornbeest 2½ cent, een schaap, een varken of een ezels 1½ cent. De tollers werden aan den meest biedende verpacht; zoo brachten deze in 1847 nog f 73 op. In 1856 werd evenwel laterreeds geracht tot de verpachting te straken.

De vaart op de Schipbeek werd echter langzaamertind minder en omstreeks 1870 behoorde de eeuwenoude remanente gemeente Schipbeekvaart tot het verbeeten en ook verviel inermede de naam van schippenstelsel van de Oude Sluis. Als herbeer voor de passanten over de houtwegen bleef zij noz een aantal jaren bestaan. Omveer 80 jaar geleden werd het oude gebouw gesloopt en het thans bestaande er voor in de plaats weet, waarmede de herinnering aan een interessant indperk is weggevaagd. Alleen de omlijsting tot het woonhuis spreekt daarvan nog tot ons.